

Първата грижа на младия професоръ бѣше да се види и да говори съ баща си.

Баща и синъ не можеха да се откъснатъ отъ телевизнитѣ разговорни апарати. Тѣ се гледаха и чувствуваха като да сж прѣко единъ срещу другъ, макаръ и да ги раздѣляше едно разстояние не по-малко отъ 1.000 километра.

Станцията бѣ обзаведена много добре. Атмосфернитѣ наблюдения се правѣха непрекъснато и редовно се записваха въ бележници. По тѣзи бележници се приготвяха карти на въздушнитѣ течения въ района на станцията.

Младиятъ професоръ бѣше се затворилъ въ метеорологическия кабинетъ. Той разглеждаше атмосфернитѣ карти и бележницитѣ и правѣше нѣкакви изчисления. Като привърши работата си, той отдѣли настрана една изпъкнала (релефна) карта, обтегната на дебела рамка и излѣзе. Следъ половинъ часъ неговитѣ спътници чакаха тукъ обещаното отъ него изложение на проекта му.

— Господа, — започна той, изправенъ до релефната карта — както знаете, въздушнитѣ течения произлизатъ отъ нееднаквото нагрѣване на земята отъ слънцето. Тамъ, гдето слънчевитѣ лъчи падатъ отъ весно, както, напр. на екватора, земята се нагрѣва по-силно. Стоплениятъ отъ нея въздухъ се разрѣдва, става по-лекъ и се издига нагоре. Студениятъ въздухъ отъ горнитѣ пластове и отъ други мѣста, като по-плѣтенъ и по-тежъкъ, пада надолу. Тѣй се образуватъ въздушнитѣ течения или вѣтроветѣ.

— Когато силно нагрѣтиятъ въздухъ надъ моретата и океанитѣ се издига нагоре, той тегли следъ себе си и водата, която, като се издига тукъ, спада тамъ, гдето върху нея тежи плѣтенъ въздухъ. Тѣй въздушнитѣ течения предизвикватъ морскитѣ течения. И еднитѣ и другитѣ сж непрекъснати, вѣчни. Отъ тѣхъ зависи, какво да бжде времето: топло или